

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/287/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110223841
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2110223841.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Evy Behranovej, v právnej veci žalobcu: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K. XXX, zastúpeného spoločnosťou PROSMAN A PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, v mene ktorej koná JUDr. Maroš Prosman, advokát, proti žalovanej: J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K. XXX/X, o zaplatenie 18.257,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19C/48/2011-100 zo dňa 15. januára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná je povinná zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalobcu spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 433,89 eura na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 18.257,- eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 18.257,- eur od 27.10.2010 do zaplatenia. Žalovanej súčasne uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku náhradu trov konania vo výške 1.095,- eur za súdny poplatok za návrh a trovy právneho zastúpenia vo výške 983,24 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že kúpnu zmluvou uzavretou dňa 02.03.2009 medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou, vznikol medzi účastníkmi konania záväzkovo-právny vzťah, predmetom ktorého bol prevod nehnuteľností, ktoré žalovaná nadobudla do svojho vlastníctva. Vklad bol Správou katastra Trnava povolený dňa 08.04.2009 pod číslom V 818/09, právne účinky vkladu nastali dňa 08.04.2009. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene vo výške 18.257,- eur, ktorá mala byť vyplatená úverom z banky. Žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 18.257,- eur v lehote jedného mesiaca, t.j. do 12.08.2010. Žalovaná kúpnu cenu nezaplatila, táto skutočnosť sporná nebola. Žalovaná sa v konaní bránila tým, že má pohľadávku voči žalobcovi titulom nájomného a poplatkov za elektrinu, keď žalobca po tom ako sa stala vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v dome býval. Uvedené však žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nepreukázala, nepreukázala existenciu akejkoľvek pohľadávky voči žalobcovi. Žalobca poprel existenciu akéhokoľvek záväzku voči žalovanej. Právne svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil ustanoveniami § 488, § 494, § 588, § 563, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom k 27.10.2010. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom texte „OSP“) tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 1.095,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 983,24 eura za 2 úkony - prevzatie zastúpenia a porada s klientom, zastupovanie na pojednávaní dňa 15.01.2014 podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. á 353,54

eura + 1 úkon - zastupovanie na pojednávaní dňa 23.10.2013 podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 4 citovanej vyhlášky á 88,63 eura (t.j. 1 základnej sadzby tarifnej odmeny) + 2 x režijný paušál v roku 2012 podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky á 7,81 eura + 1 x režijný paušál v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky á 8,04 eura, t.j. spolu 819,37 eura + 20% DPH, t.j. 163,87 eura, spolu 983,24 eura.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázala na skutočnosť, že v konaní nebol vypočutý svedok Y. N., ktorý môže podať zásadné vysvetlenie k predmetu sporu, opätovne žiadala vypočuť svedka Z. Q.. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa nezohľadnil plnenie žalovanej voči žalobcovi, ktorému poskytovala rok a pol celodennú stravu, peniaze na cigarety a spolu s druhom žalovanej zaplatili za žalobcu dlh za byt. Žalobca uviedol žalovanú do omylu, keď do ceny bytu započítal aj záhradu, ktorá nebola jeho vlastníctvom, čím navýšil kúpnu cenu minimálne o 5.000,- eur. Byt bol v dezolátnom stave a jeho rekonštrukciu zabezpečil druh žalovanej na vlastné náklady. Žalovaná uviedla, že si je vedomá, že žalobcovi patrí za byt náhrada, avšak nie v takej sume ako žiada.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že z výsluchu samotnej žalovanej je zrejmé, že kúpnu zmluvu uzavrela a že nezaplatila kúpnu cenu za predmet prevodu. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalovaná žalobcovi kúpnu cenu nezaplatila. Za 21 mesiacov trvania konania žalovaná nijako nešpecifikovala akúkoľvek pohľadávku voči žalobcovi. Na pojednávaní dňa 23.10.2013 uviedla, že žiada, aby bola zohľadnená jej pohľadávka voči žalobcovi, nevie však vyčíslit' konkrétnu sumu, ktorú od neho požaduje. Z vyjadrení žalovanej je zrejmé, že v priebehu pojednávania nedošlo k hmotnoprávnemu prejavu jej vôle, ktorým by sledovala započítanie pohľadávok účastníkov konania, ani k vzájomnému návrhu podľa § 97 OSP, keďže prejav vôle žalovanej nespĺňal náležitosti podľa § 79 OSP (nebola známa výška ani dôvod pohľadávky). Žalovaná vzniesla uvedenú námietku v konaní iba ako procesnú obranu, nie ako protinávrh. K preukázaniu svojej pohľadávky neponúkla súdu prvého stupňa žiadne dôkazy. Žalobca má súčasne za to, že prípadné fiktívne pohľadávky žalovanej by boli premlčané. Žalovanej nič nebráni, aby si akékoľvek svoje pohľadávky voči žalobcovi riadne uplatnila v inom konaní. V súvislosti s tvrdým nedostatočným zistením skutkového stavu Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že výsluchy svedkov Y. N. a N. X. (mal na mysli zrejme Z. Q.) počas trvania konania nenavrhol ani jeden z účastníkov konania. Súd prvého stupňa nemal za sporný nárok, ktorý si žalobca uplatňoval v konaní. Súd prvého stupňa v konaní vykonal všetky navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností potrebných na rozhodnutie o žalobe žalobcu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, nečinnosť žalovanej v konaní nemôže byť v neprospech žalobcu.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok je vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Predmetom konania na súde prvého stupňa bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie kúpnej ceny vo výške 18.257,- eur s 9% ročným s úrokom z omeškania od podania návrhu zaplatenia, pričom medzi účastníkmi sporné nebolo že žalovaná kúpnu cenu nezaplatila.

Predmetom odvolacieho konania je preskúvanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý uložil žalovanej povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 18.257,- eur s príslušenstvom.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že kúpna zmluva je dvojstranný právny úkon, spočívajúci vo vzájomných a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, na základe ktorých predávajúcemu vznikne povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Z obsahu preskúmvaného spisu odvolací súd zistil, že dňa 02.03.2009 uzavrel žalobca ako predávajúci so žalovanou ako kupujúcou kúpnu zmluvou, predmetom ktorej bol prevod bytu číslo X na 2. nadzemnom podlaží bytového domu, súpisné číslo XXX v F. K. a k nemu prislúchajúci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a prísluších pozemkoch na parc. reg. „C“ č. 1952/7 a 1952/6. V článku III. kúpnej zmluvy sa kupujúci dohodli na kúpnej sume vo výške 18.257,- eur, ktorá suma mala byť vyplatená úverom z banky. Vklad kúpnej zmluvy bol povolený dňa 08.04.2009 pod č. V: 818/09. Žalovaná kúpnu cenu nezaplatila.

Z uvedeného je zrejmé, že z platne uzatvorenej kúpnej zmluvy vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť kúpnu cenu. Dlhy, ktoré, ako tvrdí, zaplatila za žalobcu, jedlo a peniaze, ktoré mu poskytla, nie je možné započítať voči dlhu vzniknutému nezaplatením kúpnej ceny.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Započítanie podľa tohto ustanovenia je spôsobom zániku navzájom sa kryúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu. Započítanie sa najčastejšie uplatní pri peňažných pohľadávkach, ale zákon nevylučuje ani možnosť započítania aj iných vzájomných pohľadávok rovnakého druhu (napr. pri ovocí, obilí rovnakého druhu). K započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Formu tohto prejavu zákon nepredpisuje, ale nesmie odporovať ustanoveniam § 34 a nasl. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítaciu námietku (započítací prejav) možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu zročnosti pohľadávky, ktorá sa stala zročnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku

pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky. Prípadnú námietku premlčania vzájomnej pohľadávky môže účastník úspešne uplatniť len vtedy, keď vzájomná pohľadávka bola premlčaná už v čase, keď sa pohľadávky stretli.

Dlhy uvádzané žalovanou nie je možné započítať voči nezaplátenej kúpnej cene z dôvodu, že tieto dlhy by museli byť riadne vyčíslené, uvedený ich právny dôvod a museli by byť zročné. Žalovaná však v priebehu konania viac krát uviedla, že svoje pohľadávky voči žalobcovi vyčísliť nevie. Už len z tohto dôvodu k započítaniu nemôže dôjsť.

K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvého stupňa nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, nevypočul ňou navrhnutých svedkov odvolací súd uvádza, že v priebehu konania žalovaná súdu prvého stupňa nenavrhola vykonanie žiadnych dôkazov.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolacie námietky žalovanej sú nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol v plnom rozsahu úspešný žalobca, v dôsledku čoho mu v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil ako trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 353,54 eura + režijný paušál v sume 8,04 eur + 20% DPH v sume 72,31 eur, spolu 433,89 eura. Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP je žalovaná povinná zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.